

חופה מתחת לפריסקופ

השם שלי נולד עוד לפני. וכי איך אפשר לקרוא לילד שהוריו התחתנו בצוללת? ים? גל? אבא היה בשירות צבאי בחיל הים, קצין בצוללת אח"י רהב, וסיפר לחבריו שבחופשה האחרונה הוא הציע לחברתו נישואין. "והיא הסכימה?" מיהר אחד הקצינים לשאול, "כי לא בטוח שזה מעשה נבון במיוחד..." וכולם הרימו כוסות קולה כאילו היו כוסות יין ושתו 'לחיים'.

- מתי?

- אני יודע? ... משהו כמו חודשיים-שלושה...

- איפה?

- אני יודע? ... משהו על הים, אנחנו חיפאים

- למה על הים? למה לא בתוך הים?

כולם צחקו חוץ מהחתן. "למה לא התעקש החבר, 'אולי תתחתנו כאן, בתוך הים, בצוללת!'"

כולם התלהבו: 'זו תהיה חתונה מקורית!' 'כתבו עליכם בעיתון!' 'דבר כזה עוד לא היה', כל החברים התחילו לפנטז. "זה לא ילך", אבא שלי אמר.

"למה? הכלה לא תסכים?"

"לא הכלה תהיה הבעיה" אבא ענה,

"אמא שלה!" קרא אחד החברים בקול. "זה בטוח אמא שלה! בלי להכיר את הנפשות הפועלות, אני אומר לכם שהכל מתחיל מהאמהות שחולמות על החתונה הכי מפוארת והכי מיוחדת לבנות שלהן"

"הכי מפוארת אולי זה לא יהיה, אבל הכי מיוחדת, זה בטוח!"

"אם כך אז 'עלי' להלהיב את המפקד, 'עליך' להלהיב את כלתך" סיכם אחד החברים, והמשימה יצאה לדרך.

החברים המשיכו ללהג ולתכנן, ואבא שקע במחשבות. הרעיון מצא חן בעיניו, אין ספק. אבל היה לו ברור שזה לא יעבור בשום פנים ואופן את המשוכה המשפחתית.

גם אם לא הייתי שומע כבר אלף ואחת פעמים את הסיפור הזה, הייתי יכול לנחש שאמא תתלהב מאד מהרעיון. שנים אחר כך סיפרה לנו שזו היתה הדרך שלה להיכנס סוף סוף לצוללת ולראות מה קורה שם. 'תמיד אבא סיפר חוויות וסיפורים-ים' ואף פעם לא באמת הבנתי מה קורה מבפנים. והנה כאן, מציעים לי להיכנס, ועוד באישור מפקד הצוללת!

כצפוי, סבא וסבתא לא אהבו את הרעיון. סבתא חלמה על חתונה מפוארת באולם עם הרבה חברים, תזמורת גדולה, צלמים, שושבינות שהולכות אחרי הכלה שמפזרות פרחים עדינים לאורך המסלול. שנים היא מפנטזת על הרגע הזה, כי אמא היא בתה היחידה. והנה זו באה לה עם רעיון משונה. 'הצעירים אוהבים להיות מקוריים! אולי כדאי פעם להתחשב באבא ואמא שלהם? זה נראה לי מאד מקורי!'

סבא הקשה קושיות: כמה מוזמנים מותר להביא, והאם מותר לצלם או שאסור מטעמי בטחון, והאם כלה תבוא בשמלה לבנה או בחליפת צלילה, ועוד שאלות כאלה – ספק ברצינות ספק בצחוק. ואז שלף את הטיעון המוחץ – לדעתו: אף רב לא יסכים לחתן ככה זוג!!!

ביקור הרב של חיל הים בבית ההורים הרגיע את הרוחות. הרב של חיל הים ישב עם הזוג הצעיר ועם שני זוגות ההורים, והסביר להם את שלבי החופה. אבא ביקש ממנו שיבוא אלינו הביתה להרגיע את הרוחות, והוא שמח. גם בשבילו זו היתה חוויה מיוחדת.

בהתחלה סבא ניסה להכשיל אותו:

- חופה לא צריכה להיות תחת כיפת השמים, לפי ההלכה?

אבל הרב לא נבהל. "חשבתי על זה" אמר. "זה באמת יחייב אותנו לבחור את המקום לא הכי נוח בצוללת לחופה עצמה... כי המקום היחיד בצוללת שבו אפשר לפתוח פתח למעלה, זה על יד הפריסקופ". כך יצא שהחופה היתה במקום הכי צפוף בצוללת – במרכז ניהול הקרב, איפה שנמצאים כל המכשירים והפריסקופים... אפשר לראות את זה בתמונות החתונה. חתן כלה על רקע מכשירים ושעונים..."

ככל שהתקדמו ההכנות, המשפחה כולה נדבקה בהתרגשות. כולנו יודעים לדקלם בעל פה את אבא מספר על הרגע הכי מרגש שלו בחתונה:

"הצוות, האורחים, הרב ואני עלינו על הצוללת עוד כשהיתה ברציף. מפקד הצוללת הפתיע, ודאג שהכלה ושתי האמהות יגיעו אליה בהמשך בסירה קטנה. כך עמדתי מחכה, מתרגש, מחכה לראות אותן מגיעות. בשביל שהבנות יוכלו להיכנס בנוחות, המפקד פתח פתח שאף פעם לא פותחים כשהצוללת בהפלגה. הן הגיעו לחופה דרך מדור החרטום – המקום שבו טוענים את סירת הטורפדו (סירת הקרב הימית). ראיתי את הכלה מגיעה, ואני אומר לכם, עם השמלה הלבנה הארוכה שלה, היא היתה יפה יותר מכל טורפדו!"

אז למישהו היה ספק מה יהיה השם הראשון שיעלה בדעתם כמתאים לבן שלהם? אולי בעצם זה השם השני. הראשון בטח היה טורפדו.

אני מקווה שהוא לא מתכנן שאקרא בתורה עם שנורקל מתחת לפני הים.

למה כן?

עוד פרק משפחתי שמתאר את אהבת המשפחה לכל מה שקשור לים

למה לא?

הפרק יוצר הקדמה ארוכה מדי לעיקר, ולא משמעותי לסיפור עצמו

מה דעתך?